

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՈՒԽՏԻԴ ՕՐԸ

ԿԻՐԵՂ Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԺԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻ

Ուխտիդ օրն էր այն առաւօտ,
Բիւր հոգիներ իրարու մօտ,
Տաճարին մէջ Սուրբ Յակոբայ:
Լոյսի, խունկի կամուրջներէն,
Կը զօդուէին կարծես նորէն,
Անցեալ, ներկան, անհունօրէն:

Ու ծընրադիր շրթներդ յօժար
Կը կըրկնէին բառեր կըրակ,
Բառեր արիւն, զոհողութեան,
Որ դարէ դար իբրեւ գինի
Իբրեւ նըշխար հաղորդութեան,
Կապեր է միշտ սիրտերն ամուր,
Այս սըրբազան ժառանգութեան:

Կը դողային ձեռքերդ կարկամ,
Երբ մատներուդ կ'երկարէին
Հին օրերու ժառանգ առան,
Ոսկի օղակ իշխանութեան:

*

Օրեր, օրեր ուրախութեան,
Յետոյ մըշուշ, յետոյ արիւն,
Բայց անվրկանդ առան ձեռքիդ,
Կըրակն ուխտին հոգիիդ մէջ,
Ըսփոփեցիր, յանձանծեցիր,
Սուրբ Յակոբայ կամարներուն
Ապաւինած քու ժողովուրդ:

Օրհնեալ է միշտ կամքն Աստուծոյ,
Թող օրհնուի յիշատակդ ալ,
Զոհողութեան ճամբուն վըրայ
Դուն նահատակ կ'իյնաս ահա
Իբրեւ տեսիլ, իբրեւ խորհուրդ,
Քեզ սըգացող զաւկըներուդ:

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ